

Afgørelsen kan af vedkommende anmelder indbringes for domstolene. Sag må være anlagt senest 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt vedkommende.

§ 6.

Når den i § 5 omhandlede frist er udløbet for så vidt angår alle anmeldte krav, og et beløb til dækning af fordelingsomkostningerne er fastsat, jfr. § 8, udfærdiger nævnet en fordelingsliste, som skal indeholde en fortegnelse over

- 1) de beløb, med hvilke de godkendte krav kan deltage i fordelingen, jfr. § 4, stk. 2,
- 2) de krav, der måtte være indbragt for domstolene, jfr. § 5,
- 3) de af nævnet under fornødent hensyn til de for domstolene indbragte krav beregnede beløb, som kan udbetales til hver af de i fordelingen deltagende.

Alle i fordelingen deltagende beløb skal have samme forholdsmæssige dækning, med-

mindre andet fremgår af den indgåede aftale, forhandlingerne eller forudsætningerne for denne.

Nævnet anmoder derefter finansministeriet om at foretage udbetaling af de berregnede beløb.

§ 7.

Når alle retssager, som måtte være anlagt, er afgjort, foretager nævnet eventuelt fornøden berigtigelse af fordelingslisten og anmoder derefter finansministeriet om at foretage udbetaling i overensstemmelse hermed.

§ 8.

Handelsministeren fastsætter efter handling med finansministeren vederlag til medlemmerne af nævnet og nævnets sekretær og bestemmer, i hvilket omfang disse beløb og andre udgifter ved nævnets arbejde skal afholdes af det til fordeling værende beløb. Udgifter, som eventuelt ikke dækkes af globalbeløbet, afholdes af statskassen.

Bemærkninger til lovforslaget.

Under og efter den 2. verdenskrig har en række lande gennemført nationaliseringer af privat ejendom og lignende foranstaltninger, der også har ramt udlændinge, deriblandt danske statsborgere, som derved har lidt tab.

Disse indgreb i den private ejendomsret har medført, at en række stater på deres statsborgeres vegne ad diplomatisk vej har opnået eller stillet krav om erstatninger for de skete indgreb. Også for Danmarks vedkommende er der indledet sådanne forhandlinger med en del af de stater, som har foretaget indgreb af den omhandlede art i private ejendomsrettigheder.

Erfaringerne viser, at de fleste erstatninger ydes som globalerstatninger, det vil sige, at den erstatningsydende stat betaler et rundt beløb som en fælles erstatning for de rejste krav. Det påhviler derefter myndighederne i den modtagende stat at foretage en fordeling af globalbeløbet mellem de berettigede. Erstatningsbetalingen forudsætter normalt, at den stat, som modtager erstatningen, giver afkald på fremtidig at fremsætte eller støtte yderligere krav om erstatning.

Disse forhold har ført til, at man i en række lande har oprettet særlige nævn, som har fået til opgave at forestå fordelingen af globalbeløb. Dette er så-

ledes tilfældet bl. a. i Frankrig, Schweiz, Storbritannien og Sverige.

For Danmarks vedkommende må det anses for hensigtsmæssigt at følge en lignende fremgangsmåde, idet fordelingen vanskeligt kan foretages af de almindelige administrative myndigheder.

Selve fordelingen af globalbeløbet giver anledning til en række vanskelige juridiske spørgsmål, bl. a. ved bedømmelsen af anmeldernes beviser for de fremsatte krav og ved afgørelsen af, om kravenes berettigelse skal bedømmes ud fra de synspunkter, der fra dansk side er blevet fremført under forhandlingerne, eller om vedkommende fremmede stats synspunkter herved skal være afgørende eller vejledende. Der kan også opstå problemer, hvis løsning kræver indgående kendskab til skifteret, og værdiansættelsen af den mistede ejendom kan i mange tilfælde berede vanskeligheder. Der vil derfor ved fordelingen være brug for sagkundskab af forskellig art, hvilket bedst kan opnås ved at overlade fordelingen til et i dette øjemed oprettet nævn, i hvilket de forskellige sagkyndige instanser kan blive repræsenteret. Herigennem opnås tillige, at der kan følges en ensartet praksis ved fordelingen af de globalerstatninger, der modtages fra de forskellige lande.